

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

L ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

mum Turno, deinde Aeneae desponsata est: cuius occasione orto inter hos duos bello, multi utrinque occubuerunt. Tandem devicto Turno, Aeneae nuptis: quo mortuo ipsa privigii insolentia timent, in sylvas praegnantis profugit, & apud Terechum pastorem diverit, ibique peperit filium, quem Iulium Sylvium Posthumum appellavit, eo quod post patris funus in sylvis natus esset. Hanc tamen postea Alcanius in regnum revocavit, quam ipse secessisset Albam longam, urbem a se conditam: Lavinio novem relicto, quod illa moriens Iulo Sylvio Posthumo filio suo reliquit. Virg. Aeneid. lib. 12. & victum tendere palmas Ausonii videre: tua est Lavinia conjux, &c.

LAVINIUM, *Λαβίνιον* Stephano; *Λαβίνιον* Straboni. Germ. Ein Stat in der Latiner Landtschafft so Aeneas gebawet hat. Verbs fuit in Latio, ab Aenea condita, & a nomine Laviniae uxoris ita appellata. Cujus rei testis est Liv. 1. ab Urbe Aenea (inquit) apud Latium fuisse in hospitio tradant. Ibi Latinam apud Penates deos domesticum publico adjuvante sedas, filia Aeneae in matrimonium data. Ea res utiq; Trojans spem affirmat tandem stabili, certaq; sede finendi erroris. Oppidum condant, Aeneas ab nomine uxoris Lavinium appellat.

LAURENTIUS, Tullius, Ciceronis libertus fuit, cujus extat nobile de aquis Ciceronianis epigramma apud Plin. lib. 31.

LAURENTIA, [Germ. Eine Hieten Wob so Romulum und Remum gefoiget und anserjeget hat; wische diemeit sie ein effne Wob war; si se Wobstun genant warden.] Vxor Faustuli fuit, pastoris Amuli, quae Romulum & Remum expositos nutrit: & quoniam se omnibus prostituat, lupa dicta est: & hinc locus datus est fabulae, Romulum & Remum a lupa esse nutritos. Haec aliqui Laurentiam vocant: festaque in honorem ejus instituta, Laurentialia.

LAURENTIA, *Λαυρεντία*, Feriae erant in honorem Aecae Laurentiae institutae, quae nutritrix fuit Romuli & Remi: cui sacerdotes in velabro sacrificabant, teste Varrone lib. 5. de ling. Lat. Laurentalia (inquit Festus) Laurentiae conjugis Faustuli, & nutritricis Romuli & Remi factae.

LAURENTIS, *Λαυρεντίς*, Modò gentile nomen est, *Λαυρεντίς* Virg. 12. Aeneid. Ipsi Laureates mutati, ipsiq; Latini. Idem 1. Aen. Laurentis regia Picis. Modò denominativum omnis generis. Virg. 12. Aeneid. Te quoq; Laureates viderunt Acoles campi Oppetere. Idem alibi: Ignarus Laurens habet ora Mimantia. Idem lib. 7. postquam Laurentia victor, Geryone extindto, Tyrrhinius attingit arva.

LAURENTUM, Civitas Latii, non procul à Lavinio: ita dicta à sylva laurea, qua excisa aedificata est. Vel (ut inquit Priscianus) à lauro ibi primum inventa, dum Picus eam conderet. Hinc Laureates populi dicti sunt.

LAUREOLIUS, Poetis traditur fuisse latro sceleratissimus, eoque nomine in crucem subditus, & à feris devoratus. Quae fabula aliquoties Romae in spectaculis representata est. Iuven. Lauroolum velox etiam bene Lentulus egit, Iudice me, vera dignus cruce. De Domitiano quoque memorie prodigium est, hanc fabulam representatum negotiis illi quendam, ultimo supplicio damnatum, in crucem erigi iussisse, & immissa ussa dilaceratamq; ita rei verae, non fictae spectaculum populo exhibuisse. Martialis in Amphitheatro Caesaris: Quamvis in Scythica religatus rupe Prometheus Alfiduum nudo pectore pavit avem: Nuda Calydonio sic pectora praebuit urso. Nò falsa pendens in cruce Laureolus.

LAURION, *Λαυριον*, Locus in Atticae montanis, mare spectans, argentifodinis nobilitas: cujus meminit Thucyd. belli Peloponnesiaci lib. 2. & 6.

LAUROLAVINIUM, *Λαυρολαβίνιον*, Verbs Latii proxima Laurento.

LAUS, Lai, dictio dissyllaba, *Λαίς*, Fluvii nomen est in finibus Italiae, agrum Brutium à Lucanis ditimens: cujus meminit Strabo lib. 6. & Ptolemaeus lib. 3. cap. 1. Est & alter ejusdem nominis fluvius in ea parte Macedoniae, quae Adriatico mari proxima est, per Apolloniatarum agrum in mare sese exonerans: idem (opinor) cum eo quem Plin. Acanthem appellat. Vide Ptolem. lib. 3. cap. 15.

LAUSANNÆ, Allobrogum Verbs, ad lacum Lemani sita. Vulgò *lozannen*.

LAUSUS, filius fuit Numitoris, & frater Iliæ Sylviae, quae Amulius patruus fugato patre occidit. Ovid. 1. Faustor. Alius fuit Mezentii filius, quem Aeneas interfecit, quum parentem vulneratum defenderet. Virg. lib. 11. Aeneid. Iagemit chari graviter genitoris amore, Ve vidit. Lausus, lacrymaq; per ora volutæ.

LAUTULÆ, arum, Locus fuit in urbe Romana, non procul à Iano gemino: à lavando dictus, quod aquas calidas haberet. Auctor Vatro lib. 4. de lingua Latina.

LAUS, Pompeja, Italiae Transpadanae oppidum, à Boiis conditum, teste Plin. lib. 3. cap. 17. Vulgò *Loda*.

LAZI, *Λαζι* Stephano, Populi sunt Themiscyrae regionis, ad Pontum Euxinum. Vide Plin. lib. 6. cap. 5.

LEA, insula supra Cretam, una Sporadum: cujus meminit Plin. lib. 4. capite 12. Item oppidum Syenitarum, qui sunt populi in ea Africae parte, quae sinum Arabicum spectat. Vide Plin. lib. 6. cap. 29.

LEANDER, Iconum Athenis non ignobile, ob lyrae cantum Harmodio, & Aristogitoni familiare. Hanc memoriae proditum est, ad necem usq; ad tyrannidis excruciatam: nullis tamen tormentis adduci potuisse ut tyrannidarum consilia patefaceret. Quamobrem Athenienses & honore habere ei volentes, nec tamen scortum celebrare, animal nominis ejus fecerunt: atque ut intelligeretur causa honoris, in opere linguam addi ab artifice venterunt. Auctor Plin. lib. 34. cap. 8.

LEANDER, [*Λεανδρος*]. Germ. Ein freudiger Jungling zu Abydos in Asia so seinen baten ja lieb über das eng Meer schwan. Iuvenis nomen ex Abydo Asiae oppido, in litore Hellepontis sito, qui quum Erius puellae amore captus esset, quae in oppositi litore oppido Sesto habitabat, noctu ad eam transfugit. Quod ubi aliquoties non infeliciter cessisset, jam audacior factus, quum mari tumido, & impacato se commisisset, vi vectorum, fluctuumq; victus, in Helleponto submersus est. Fabulam hanc elegantissimo carmine apud Graecos profecutus est Mæteus: a quo Ovidius mutuatus est argumentum epistolarum Erius ad Leandrum, & Leandri ad Eros.

LEARCHUS, [*Λεαρχος*]. Athamantis & Inus filius, quem pater furor conceptus occidit. Quod quum vidisset Ino, arrepto Meliceto altero filio, in mare se praecipitavit atq; illa quidem in deam maris mutata est, quam Graeci *Δελφύνη*, Latini Matuta vocant: Melicetes autem in Deum marinum, quem Graeci *Ποσειδών* Latini Portunum vocant. Ovid. lib. 6. Fast. Tuq; cadis patria parve Learche manu.

LEBADA, sive Lebaea, pen. prod. *Λεβαδία*, Verbs Boeotiae est non procul à Chaeonea, & Orchomeneo, nullam omnino gignens talpam. Plin. lib. 8. cap. 5. In Boeotia Lebadia illatae, totum ipsum fugiunt, quae juxta in Orchomeneo tota subruunt arva, talpae quatum è pelibus cubicularia videmus stragula, ad eò ne religio quidem à portentis submovet delicias.

LEBEDUS, pen. cor. *Λεβεδος*, Suidae, Ioniae civitas est, à Colophonae centum viginti stadia distans. Hic fenicorum histriorum collegiū fuit, qui in honorem Liberi patris ludera certamina quotannis edebant Horat. lib. 1. Epist. Scis Lebedus, quam sit Gabus desertior.

LEBINTHUS, [*Λεβινθος*]. Insula est una sporadum, non procul à Partho, teste Strabone lib. 10.

LECHAEUM, [*Λεχαιον*], Portus est Corinthi ad sinum Ceficum sive Corinthiacum, qui Isthmum Peloponnesi ad Occidentem alluit. Nam alterum, qui sinu Saronico ab Oriente abluitur, *Σαλωνικον* appellant. Papius: Curva Palæmonio secluditur unda Lechæo.

LECIUM, [*Λεκιον*], Verbs Homero, vulgò *Scorpiata*, Asiae promontoria est, ad Idam montem pertinens, Troademq; determinans ab Aeolide. Auctores Plin. lib. 5. cap. 30. Strab. lib. 13.

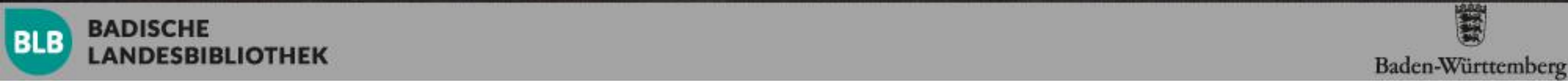
LEDA, [*Λεδα*]. Germ. Ein Hauffram Tyndari des Lacedaemones Königs; wische Jupiter in der gestalt eines Schwanes bestialen hat. Tyndari Lacedaemone regis uxor fuit, quam quum Jupiter adamaret, transformatus in cygnum, cum ea concubuit. Ex quo congressu Leda duo peperit ova: ex quorum altero nati sunt Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytemnestra. Ovidius in Epist. Helenes ad Pandem: Dat mihi Leda Iovem cygno decepta paretem.

LEGERDA, [*Λεγεδα*], Verbs est Armeniae majoris, in Enterena regione, non longè ab Euphrate fluvio. Ptolemaeus libro 5. capite 13.

LEITUS, [*Λεϊτος*], Vnus ex quinque Boeotorum ducibus qui ad Trojam profecti sunt, teste Homero lib. 2. Iliad.

LELANTUS, fluvius est Euboeae insulae, apud Plin. lib. 4. cap. 12.

LELEGES, pen. cor. [*Λελεγες*], Asiae populi fuerunt, originæ Graeci: ita dicti quasi *λελεγον*, eo quod diversis è locis collecti essent. Hi primum insulae tenuerunt: indeque in continentem transgressi, partim in Myria ad Adramittenum sinum confederunt: ubi & Homerus majorem Lelegum partem videtur collocare partim in eo Ioniae tractu, qui Caria est proximust unde etiam Plinius tradit Miletum Ioniae totius caput Lelegida olim fuisse appellatum. Ovid. lib. 9. Metam. Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamq; pererrat. Lelegum originè nonnulli ad Thebalos retulerunt: è quibus est Servius, explicans illud Virg. 8. Aen. Hic Lelegas, Carasq; sagittiferosq; Gelonos Finxerat. Plin. verò lib. 4. cap. 7. Lelegas olim appellatos fuisse ait, quos postea Locros Epicnemidios nominavit, per quos Cephalus amnis in mare illabitur. Eustathius *Μηλεγε* multos ex locis confluisse existimat, atq; inde etiā nomen accepisse: quod etiā non obscure innuit Strabo lib. 7. Aristotele-

ed minime: Sed universi excepto Patrocle: & tamen Patrocles quoque Letius, &c. In eos recte dicitur, qui pariter omnes georis vitio sunt improbi.

Letioli, *Letioli*, Mercatorum oppidum in Hispania Tarracoenſi. Procopius lib. 2. cap. 6.

Lesbos, *Lesbos*, Vulgo *Meteus*, Ger. *Ein Insel im Negatſchen Meer heißt jetzt Lesbos*. Insula est in Aegeo, Aeolicarum urbium metropolis, quae olim universae Troadis imperium obtinuit. Ambitus ejus stadiorum centum supra mille, à Borea in Austrum protensa, quingenta & sexaginta stadia longitudinis habens, feraci agro, & multa materia ad classes conficiendas idonea. Vides in ea fuerit memoratu digna, Mitylene, quae nunc tota insula Mitylene vocatur, & Pyrrha in Occidentali litore sita. Fuit & Ereos, & Antissa cum portu, & Methymna. Dicitur Lesbos ab urbis nomine, quae in ea potentissima fuit, sive à Lesbo Iapeti filio, qui in eam insulam navigavit. Ex hac Piteas unus ex septem Graeciae sapientibus: item Alcaeus, Sappho, Theophrastus philosophus, & alii viri scientia clarissimi orti fuerunt.

Lesbius, a. um, *Lesbius*: ut Lesbius vinum, apud Gell. lib. 13. ca. 5. Lesbos, a. um, pen. prod. Hor. lib. 2. Carm. Lesboum refugit tendere barbiton.

Lesbides, pen. corr. Dicuntur mulieres ex Lesbo. *Lesbides*, Sappho apud Ovid. in Epist.

Lesbides infamem quam me fecistis amatam, Desinate ad citharas turba venire meas.

Letiori, Populi Indiae extra Gangem, qui feri & sylvestres esse dicuntur, & in specubus habitare, & corvis albis & psittacis abundare. Meminit horum Ptolem. lib. 7. cap. 2. Hodie *Regium Pese* dicitur.

Letriygonēs, sive potius Letstrygones cum diphthongo in prima syllaba, *Letriygonēs*, Italiae totius populi immanissimi, agrum Formianum non procul à Cajera incolentes, humanam carne vescentes. Dicit Letstrygonēs *Letriygonēs* hoc est, à latrociniis: de quibus copiosius egimus suo loco.

Letiaus, *Letiaus*, Germ. *Ein Fluss in Ionia Asie, fließt in Meandrum*. Fluvius Asiae, ortu habens à Pactio Epheliorum monte & circa Magnesium urbem in Meandrum influens. Auctor Strabo lib. 14. *Est & Letiaus alius in Creta insula, non procul à Gortyna*, Strab. lib. 10. *Sunt & alii ejusdem nominis fluvii, qui ab eodem, lib. 14. recensentur.*

Lethe, *Lethe*, Germ. *Ein Heiliger Fluss bei vergessenhait* *heißt alle dinge dem so darauß trüdt*. Nomen fluvii, quem apud inferos esse poëtae tradiderunt, cuius latices si quis gustasset, omnium praeceptorum rerum oblivisci voluerunt. Idcirco *Lethe* id est, ab oblivione nomen habet. Datus est hinc fabulae locus, morientibus omnium rerum oblivionem irumpere. Constat autem huic amnem in Africa circa extremum Syrtium coram, Berenicem urbem alluere: sed ea apud omnes fama est, hunc fluvium ab inferis ad ea loca inundatione prorumpere. Luc. lib. 8. *Quam juxta Lethe tacitus perlabitur amnis, inferas (ut fama) trahens obliviam venis.*

Letheus, *Letheus*, theum, *Letheus*, Virgil. 6. Aen. Letheum quae domos placidas qui praenatat amnem. Ovid. 1. Trist. Eleg. 7. *Constat Letheis merita scruentur aquis.*

Levāta, vocabatur dea quae pueris praerant de terra leyādis, ut inquit Augustinus.

Leucæthiōpēs, *Leucæthiōpēs*, Germ. *Die Weissen Meien: ein velt tu tamen lēga*. teste Plinio lib. 5. cap. 7. Populi sunt interioris Libyae, qui supra Getulos Meridie versus primi occurrunt. Libyae gyptiā proximi.

Leucādiā, *Leucādiā*, Vulgo *Leucada* à s. *Maura*. Península fuit contra sinum Ambracium, opera accolarum à continente abscissa, arenaeque accumulatione rursus continenti reddita, ut tradit Pomponius Mela lib. 2. Haec etiam Neritis appellata fuit. Plin. lib. 4. ca. 2: *Deinde Leucadia ipsa península, quondam Neritis appellata, opera accolarum abscissa à continente aere dicitur, ventorum flatu congeriem arenae accumulatum: qui locus vocatur Dioryctos.*

Leucagus, vir interfectus, excussus curru, apud Virg. 10. Aen. Leucās, *Leucās*, *Leucās*, Oppidum est in Leucadia península, olim Neritum appellatum, teste Plin. lib. 4. cap. 1. Quinetiā Strabo totam peninsulam, sive (ut ipse appellat) insulam (aliquando enim humano opere à continenti fuit abscissa, & rursus arenae alluvione eidem annexa) Leucadem appellat, eodem quo oppidum nomine. Leucadem (inquit lib. 10.) in insulae formam redegerunt, & in eum locum transportato Nerito, qui quondam fuerat isthmus: nunc verò factum, & euripus est, ponte jugabilis, mutato nomine dixerunt Leucadem, sumpto (ut reor) à Leucathē vocabulo.

Leucādis, a. um, denominativum. Quod est ex Leucade insula. Ovid. in Epist. Sapphus: *Tu quoque mollis Amor pennas suppone cadenti, Ne sim Leucadiae mortua crimen aquae.*

Leucāspis, *Leucāspis*, Vnus ex comitibus Aeneae natione Ly-

cias, unā cum Oronthe in Tyrheno mari tempestate submersus. Virg. 6. Aen. *Cernit ibi mactos, & mortis honore carentes Leucaspim, & Lycia ductorem classis Orontem.*

Leucitēs, a. pen. prod. *Leucitēs*, Ger. *Ein vortberg an dem Ambrasischen Meer*. Promontorium est Acaeanum, ad sinum Ambracium, Apollinis templo nobile: à petræ candore nomen habens. Virg. 3. Aen. *Mox & Leucitæ nimboſa cacumina montis, Et formidatus nautis aperitur Apollo.*

Leucē, *Leucē*, Parvum oppidum in sinibus Ioniae, & Acolidis, non longè à Smyrna olim insula. Auctor Plin. lib. 5. cap. 29.

Est praeterea Leuce, parva insula Ponti, Borysthenis amnis orio objecta, quae quod Achilles in ea sepultus fuerit, etiam vocatur Achillea: ab aliquibus etiam Macaron appellata. Auctor Plin. lib. 4. cap. 13. *Aliud item hujus nominis oppidum in Italia, stadiis quingentis à Tarento distans. Luc. lib. 5. - secretaq; litorea Leuce. Sunt item Leuca, insulae quinq; Lesbō adiacentes, quarum meminit Plin. lib. 6. cap. 32.*

Leucī, Populi inter Belgas, Mediomatricibus finitimi, jaculandi olim peritissimūdem (ut puratur) cum iis quos hodie *Luxemburgenses* vocamus. [Ger. *Die Lanenburger*.] Luc. lib. 11. *Optimus excussio Leucus, Rhemusq; lacerto.*

Leucippūs, *Leucippūs*, Philosophus fuit Eleates, sive ut aliis placet, Abderites, Zenonis auditor, qui univertium quidē infinitum esse dixit, ejusq; partes plene esse & inane, omniaq; fieri ex atomis sibi invicē implicatis. Reliqua vide apud Laertium. Meminit hujus & Cic. 4. Tusc.

Leucogei, Vulgo *Limera*, Colles sunt in agro Campano, inter Neapolim & Puteolos, in quibus sulphur praestantissimū effodiebatur, & cretae genus optimum, quod alicæ admistū, candorem simul afficit & teneritatem. Fontes quoque ex his collibus erumpebant, vulncribus medicinam, dantibusq; finitatem afferentes. Vide Plin. lib. 18. cap. 11, & lib. 31. ca. 2. & lib. 35. cap. 15.

Leucola, Apud Plin. lib. 5. cap. 27. Promontorium Pamphyliae, Lyciae continetur. *Est & insula prope Cyprum, & quidem in mari Lycio.* Strabo quoque portum in Cypro vocari tradit Leucola.

Leucōn, nis, *Leucōn*, Rex Ponti à fratre Oxylocho necatus, quod cum ejus uxore adulteri & incestus consuetudine haberet. Ovid. in Ibis: *Aut pia te caeso, dicant adultera: sicut Qua cecidit Leucos vindice, dicta pia est.* Est item Leucos, *Leucos*, Genus quoddam ardeolarum, à candore ita dictum, de quo Plin. lib. 10. cap. 60.

Leucopetrā, *Leucopetrā*, Vulgo *Capo della Arma, Spartimento in Calabria*, Germ. *Wingensfeldt ist ein vortberg zu humberg in Statien gegen Sicilien*. Promontorium è regione Siciliae in agro Rhegino, à candore nomen habens. Cic. 1. Philip. *Quum autem me ex Sicilia ad Leucopetram (quod est promontorium agri Rhegini) venti detulissent, ab eo loco celsendi ut transmitterem.*

Leucōpōlis, *Leucōpōlis*, Germ. *Weissenburg in Nisa*. Oppidum Asiae in sinu Doridis, apud Plin. lib. 5. cap. 29.

Leucōsiā, *Leucōsiā*, Insula contra Paestanum sinum, in mari Tyrheno, Leucaniae adiacens (ut Strabo lib. 6. refert) parvū ad continentem habens cursum. Dicitur Leucosia ab una Sirenum, quae hoc in loco perit, quum spreta ab Ulyſſe in profundum sese abjecisset. Festus ab Aeneae confobriano loco datū nomen existimat. *Quin & Samothracia Leucosia prius est appellata, ut inquit Aristoteles.*

Leucōsyrā, *Leucōsyrā*, Prius dicebatur, quae nunc Cappadacia. Strabo lib. 12.

Leucōsyrus, *Leucōsyrus*, fluvius Ciliciae, Pyramus postea dictus, Steph.

Leucōthēā, *Leucōthēā*, Gall. *L'auve du jour, le point du jour*, Ital. *Aurora*, Germ. *Die Weigen: die*, Hisp. *Aurora*, Pol. *svet yarka*, Vng. *Haynal*, An. *The break of the day or rise of the day*. Quam & Matutam Latini vocaverunt, eadem est cū Aurora. Leucothea dicta, quasi alba dea. Cicero. 1. Tusc. *Quid Ino Cadmi filia, nonne Leucothea nominata à Graecis: Matutae habetur à nostris? De hac vide plura supra in dictione INO.*

Leucōthōē, pen. corr. *Leucōthōē*, Orcami Regis Babyloniorū filia fuit ex Eusynome, quā à Phaebo gravidam factam quū pater vivam defoderet, Phaebi miseratione mutata est in arborem thurseram. Vide Ovid. lib. 4. Metam.

Leucōtrōm, *Leucōtrōm*, Vicus est Beotiae juxta Theſpias, circa quem Epaminondas Thebanus, Lacedaemonios vicit, ad eoque, attrivit, ut postea imperium nequiverint reparare.

Leucōtrīcūs, a. um, tot. Leucōtrīca pugna, Leucōtrīca monumenta, *Leucōtrīca* puellae, Hippo, & Miletia, sive (ut aliis placet) Theano & Eucippe. Seeculi filiae fuerunt: quae à Lacedaemoniis quibusdam hospitibus vim passa, doloris impatientia sibi peccem intulerunt, eoque, in campo sepulta sunt, in quo postea cōmissa est ea pugna, qua Lacedaemoniorum opes cō-

